

mere. Men paa den anden Side er det min Overbevisning, at de eneste Betingelser, hvorunder der kan ventes en kraftig Udvikling af Dampskibsforbindelsen og dermed tillige en Udvikling af de danske Statsbaner i Forbindelse med de svenske og norske, er den daglige Dampskibsforbindelse; thi kun derved faar Forbindelsen den Regelmæssighed, der kræves. — Med Hensyn til Forbindelsen mellem Drehoed og Masnefund, som vi allerede ifjor beskæftigede os saameget med, stiller det nuværende Finantslovsforslag i Udsigt Bygningen af et særligt Dampskib, som ventes at kunne være færdigt ved Udgangen af 1880, og det er altsaa gaet, som vi ventede, at der ikke var noget privat Dampskib at faae, som kunde tilfredsstille Fordringerne paa denne Route. Jeg vilde dog anse det for meget uheldigt, om den kommende Vinter skulde medføre samme Ulemper for Forbindelsen med Solland—Fjalster, som forrige Aar, og jeg tillader mig derfor at bede den høitærede Minister om at være betænkt paa en saadan midlertidig Nødhjælp til dette ikke uvigtige Farvand, som vilde være nødvendig, hvis Isforhold skulde indtræde. — Med Hensyn til Post- og Telegrafvæsenet i det Hele kan jeg ikke tilbageholde den Anskuelse, at man i de senere Aar mere end tidligere er bleven tilbøjelig til at vise en smaalig Fremgangsmaade overfor de Korresponderende. Der var tidligere i Forvaltningen af disse Administrationsgrenene en liberal Aand, som i det Hele virkede meget heldigt og bidrog til at fremkalde et godt Forhold og gjensidig god Stemning mellem Postvæsenet og de Korresponderende. Det synes mig, at man nu er lidt vel tilbøjelig til i mange Smaating, der aldrig kunne spille nogen virkelig Rolle, at forlade denne gode Vej. Jeg finder det f. Ex. yderlig smaaligt, naar Telegrafvæsenet, efter at der i en Række af Aar har eksisteret en vis given Tilstand, der bestaar i, at Enhver har kunnet opgive en kortfattet Adresse, hvorefter Telegrammer skulde sendes ham, uden at det kostede Noget, nu begynder med at indføre en Afgift af 20 Kr. for dem, der ville have saadanne kortere Adresser. Jeg ser opført 4,000 Kr. som Udbytte af disse Adressetaxter, det vil sige: man regner, at 200 Personer ville i Aarets Løb betale de 20 Kr., som det koster at opgive deres Telegram-adresse, ikke R. S. P. S. Spønsen, men blot Spønsen. Det er muligt, at man tjener disse 4,000 Kr.; men jeg anser det for afgjort vist, at man derved taber 20,000, thi jo flere faste Kundder, Telegrafsen har, som ere vante til idelig og stadig at benytte Telegrafsen, desto større er dens Indtægt; men man skammer Folk bort ved at forlange, at de skulde betale for særlig at opgive deres Adresse. Indfør de Bestemmelser, som Tjenestens Lary kræver, og sørg for, at Folk ikke lade deres Adresse staa, efter at den for længe siden er forandret, men sæt ikke Betingelser for aadanne Ting, som man er vant til i en Række

af Aar at faae gratis. Det er at tage Dreerne ind, men jage Kronerne fra sig. Ligeledes forekommer det mig, at de nye Ordarter, man nu vil indføre for Telegrammer, i Virkeligheden tilstræbe en Forhøielse af Telegramtarterne. Det kan være, at man gif lidt for raff ned, da man satte Taxten til 50 Dre, men det er en Gang flek, man maa nu blive staaende derved og ikke indføre Forandringer, der bevirke Forhøielse. Anmærkningerne give en Beregning, hvorefter Prisen for et Telegram paa 10 Ord ikke vil blive forhøiet. Det vil den dog alligevel, idet man kommer til at betale 55 Dre istedet for 50 Dre tidligere. Der skal nemlig være en Grundtægt af 30 Dre, og 5 Dre for hver to Ord giver for 2×5 Ord: 25 Dre, altsaa ialt 55 Dre. Det er altsaa i Virkeligheden kun 8 Ord, man fremtidig vilde faae for 50 Dre. Men hvad er der i Grunden rundet ved en saadan Bestemmelse: at sætte Taxten op for Telegrammerne? Jeg tror Intet. Det kan være meget rigtigt, at naar der for internationale Telegrammer indføres Taxt efter Ord, er det stemmende med Forholdenes Natur, at det ligeledes søges gjort gjældende for de indenlandske. Det kan jeg forstaa; men saa tror jeg, at de nye Taxter bør beregnes saaledes, at der i Gjennemsnit gives, om ikke samme Pris som tidligere for fulde 20 Ord, saa dog tilnærmelsesvis den samme. Men nu vil et Telegram paa 20 Ord koste 80 Dre istedetfor 50; det er en stor Forhøielse, som jeg ikke tror er rigtig, ligesom jeg langtfra tror, at Telegrafvæsenet derigjennem vil kunne høre sit Underkud, jeg tror, at dette snarere vil vore, hvorimod jeg ikke kan antage Andet, end at den Stigning af 5 Procent aarlig, der hidtil har været regelmæssig, vilde med Sikkerhed kunne paaregnes, naar ikke Taxten forhøiedes. — Ogsaa Postvæsenet er noget smaaligt. Vi huske jo alle fra ifjor den kuriose Bestemmelse om, hvad Tallene skulde hebde paa Dansk, og de Besværigheder og Møjsommeligheder, som derved i 8—14 Dage voldtes Befolkningen, indtil den cerede Indenrigsminister med en Resoluthed, vi Alle ere ham taknemlige for, lod denne Urimelighed gaa ud af Verden og kun lod den gjælde, hvor den havde fornuftig Betydning, nemlig til Udlandet, hvor Udbetalinger skulde ske paa Steder, hvor man ikke er det danske Språk mægtig. Men nu er der kommet en anden Bestemmelse, der er ligesaa smaalig, og det er den, at medens der ellers gjælder den Regel, at alt, hvad der mangfoldiggøres ved mekaniske Midler, kan forsendes i Korsbaand, skal dette ikke gjælde for Hektografen. Hvorfor Hektografen skal være mindre heldig stillet end Lithografer og andre „Grafer“, forstaaer jeg ikke; thi den Omstændighed, at den hektografiske Skrift blegner i Solen og hurtig forsvinder, synes ikke at afgive tilstrækkelig Grund til at ville jage den udenfor Korsbaandets Helighed. Der er antydningssvis fremkommet den